

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Μήπως είναι δυνατόν η φωτιά να σβηστεί με φωτιά;

[επίθεσης](#)

Όταν

πρόκειται να ελέγξουμε, δεν χρειάζεται μόνον θάρρος, αλλά περισσότερο πραότητα παρά θάρρος. Γιατί οι αμαρτωλοί κανέναν άνθρωπο δεν αποστρέφονται και δεν μισούν τόσο, όσον αυτόν που πρόκειται να τους ελέγξει· και επιθυμούν να πιαστούν από κάποια δικαιολογία, ώστε να αποσκιρτήσουν και να ξεφύγουν την επίπληξη. Πρέπει λοιπόν να τους συγκρατούμε με την πραότητα και την υποχωρητικότητα. Γιατί εκείνος που ελέγχει όχι μόνον με τη φωνή του, αλλά και με την παρουσία του γίνεται ενοχλητικός και ανυπόφορος σ' εκείνους που αμαρτάνουν. «Γιατί», όπως λέγει η Γραφή, «είναι αποκρουστικός και ανυπόφορος και μόνον που τον βλέπουμε». Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να δείχνουμε μεγάλη πραότητα.

«Αδελφοί, αν από αδυναμία παρασυρθεί κανείς σε κάποιο αμάρτημα»..., «σεις πού είστε πνευματικά προοδευμένοι να τον διορθώνετε». Δεν είπε, να τον τιμωρείτε, ούτε να τον καταδικάζετε, αλλά να τον διορθώνετε. Και δεν σταμάτησε εδώ, αλλά δείχνοντας ότι πρέπει να είναι πολύ ήμεροι σ' εκείνους που υποσκελίζονται από την αμαρτία, πρόσθεσε και τα εξής: «Με πνεύμα πραότητας». Δεν είπε με πραότητα, αλλά «με πνεύμα πραότητας», για να δείξει (φανερώσει) ότι αυτά είναι

αρεστά και στο Άγιο Πνεύμα και ότι το να μπορεί κανείς να διορθώνει τους αμαρτωλούς με επιείκεια, είναι καρπός πνευματικού χαρίσματος.

Τί λοιπόν, πες μου, δεν μέμφεσαι και δεν κατηγορείς τον αδελφό σου που θυμώνει και διάκειται εχθρικός απέναντι σου; Για ποιό λόγο λοιπόν εσύ δεν προσπαθείς να τον αντιμετωπίσεις με τον αντίθετο τρόπο, αλλά θέλεις επί πλέον να θυμώνεις και συ ο ίδιος; Μήπως είναι δυνατόν η φωτιά να σβηστεί με φωτιά; Αυτό είναι αντίθετο με τους φυσικούς νόμους. Έτσι δεν είναι ποτέ δυνατόν να καταπραΰνουμε το θυμό με άλλο θυμό. Ό,τι δηλαδή είναι για τη φωτιά το νερό, το ίδιο είναι για το θυμό η επιείκεια (η υποχωρητικότητα) και η πραότητα.

Η οργή εξουδετερώνεται με την πραότητα. Γι' αυτό ο Κύριος παραγγέλλει να ζούμε σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους, για να μην λες, έπαθα αυτά κι' αυτά, και γι' αυτό εξαγριώθηκα. Κι' αν ακόμη πάθεις αμέτρητα κακά, λέει ο Κύριος, μένε πρόβατο, κι' έτσι θα νικήσεις τους λύκους. Λες, ο τάδε είναι κακός και διεφθαρμένος· αλλά συ έχεις τόσο μεγάλη δύναμη, ώστε και τους κακούς να νικήσεις. Τί υπάρχει πιο ήμερο από το πρόβατο; Τί πιο άγριο από το λύκο; Αλλ' όμως το πρόβατο θα νικήσει το λύκο. Κι' αυτό αποδείχτηκε με τους Αποστόλους. Γιατί τίποτε δεν υπάρχει δυνατότερο από την πραότητα, τίποτε ισχυρότερο από τη μακροθυμία. Για τούτο ο Χριστός προστάζει να είμαστε σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους. Έπειτα, αφού είπε αυτά, σαν να μην ήταν αρκετή αυτή η ημερότητα, εννοώ του προβάτου, για εκείνον που θέλει να αναδείξει μαθητή Του, προσθέτει και κάτι άλλο: «Να είστε άκακοι, όπως τα περιστέρια». Έτσι, αφού ανέμιξε την πραότητα των δύο ήμερων και άκακων ζώων, ζήτησε και από μας να δείχνουμε την ίδια μεγάλη καλωσύνη, όταν βρισκόμαστε ανάμεσα σε άγριους. Και μη μου λες, είναι κακός ο συνάνθρωπός μου και δεν μπορώ να τον υποφέρω. Γιατί τότε κυρίως πρέπει να δείχνουμε την πραότητά μας, όταν έχουμε να κάνουμε με άγριους, με ανήμερους. Τότε γίνεται φανερή η δύναμή της, τότε λάμπει το έργο της, το κατόρθωμά της και ο καρπός της.

Δεν λέει τίποτε ο Χριστός (στους Ιουδαίους που Τον προκαλούσαν), για να μας διδάξει να μην ελέγχουμε πάντοτε αυτούς που μας εχθρεύονται, αλλά να υπομένουμε

πολλά με επιείκεια και πραότητα.

Ακόμη κι' αν είναι αχρειότερος από όλους, κι' αν δεν το ομολογεί, κι' αν δεν το διακηρύττει, πάντως σιωπηρά αναγνωρίζει τη φιλοσοφημένη ζωή σου και θα ντραπεί

από την πραότητα σου, γιατί έτσι του υπαγορεύει η συνείδησή του.

Πηγή: oparadeisos.wordpress.com